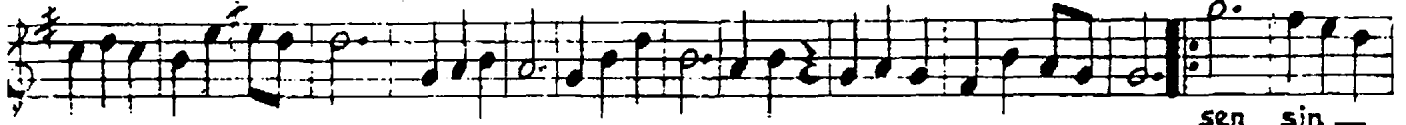
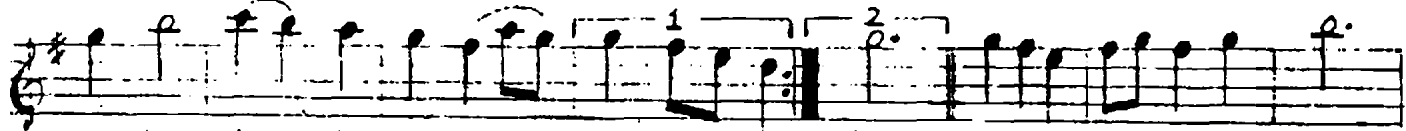
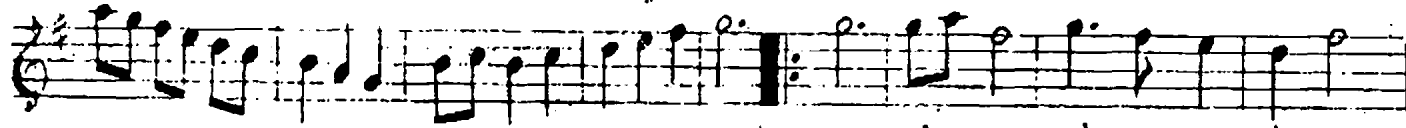
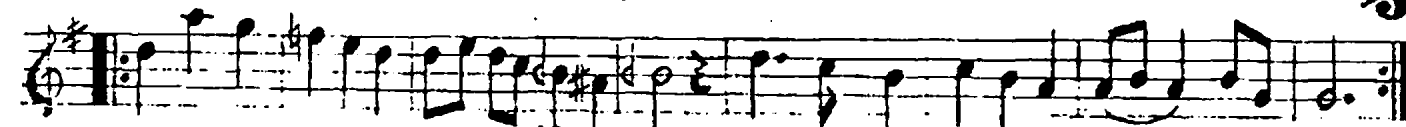

arınağmesi

sen sin —
dün yâ —gö nü — le ba hâr şar kı sı söy — le ten sen sin — bir gü lüş le
ne ol — muş gö rür hep se nü göz — le rim san ki — bir ma sal dabü tün der — di e ri — ten (—SAZ—) ten —
ge zer söy — ler gi bi — yim " yim " SAZ "sen sin — gel me sen de —
her ân — bir se vin ci —bek le me yi sev di ren (—SAZ—) ren
böy le tu tar el le rim " rim

ne o lur du — hâ — lim sev me sey dim — ben — se ni

Sensin gönüle bahâr şarkısı söyleten
Sensin bir gülüşle bütün dendi ariten
Sensin gelmesen de beklemeyi sevdiren
Ne olurdu hâlim, sevmeseydim ben seni?

Dünyâ ne olmuş, görür hep seni gözlerim
Sanki bir masalda gezer, söyler gibiyim
Her ân bir sevinci böyle tutar ellerim
Ne olurdu hâlim, sevmeseydim ben seni?

—Hasan Soysal—

Aralık 1933/ İskizehir